

Marta

ali

Semenj v Richmondu.

Romantiško-komiška opera v štirih dejanjih.

Spisal W. Friedrich. Uglasbil Fr. pl. Flotow.

Preložil

A. Funtek.

Izdalo in založilo

Dramatično društvo v Ljubljani.

V LJUBLJANI.

Natisnila „Národná Tiskarna“.

1894.

Osebe:

Lady Harriet Durham, častna dama kraljice Ane	Sopran.
Nancy, nje zaupnica	Mezzosopran.
Lord Tristan Micklefort, nje bratranec . . .	Bas.
Lyonel	Tenor.
Plumkett, bogat zakupnik	Bariton.
Sodnik richmondski.	
Tri dékle.	
Služabnik ladyjin.	
Sodni pisar.	
Zakupniki.	
Dékle.	
Hlapci.	
Lovci.	
Lovke v spremstvu kraljičinem.	
Paži.	
Služabniki.	

Pozorišče: Nekaj v gradu ladyjinem, nekaj v Richmondu in njega okolici.

Čas: Za kraljice Ane.

Prvo dejanje.

Soba ladyjina.

Štev. 1. Uvod.

Zbor služabnic.

Oh, zakaj na čelo lega
Toge žalen ti oblak?
Ali res iz doma tega
Zbéži glas radósti vsak?
Prebogata glej darila,
Ki prijatelj jih delí:
Drago kamenje in svila,
Kar srcé, okó želí.

Nancy.

Šop lord Tristan zvil je zate —

Lady.

Proč, omamen ta je vonj!

Nancy.

Ta nakit naj denem nate!

Lady.

Svit me vabi ta zastonj!

Nancy.

Toda —

Lady.

Pústi!

Nancy.

Čuj me —

Lady.

Hiti!

Družbe nečem več glasné;
Z vami hočem slast deliti,
Žalost hranim le zasé!

Zbor.

Oh, zakaj na čelo lega i. t. d.

(Zbor odide.)

Štev. 2. Recitativ in dvospev.

Nancy.

Draga lady!

Lady.

Daj, da jočem!

Nancy.

A zakaj?

Lady.

Tegà ne vem.

Nancy.

Dober vzrok! (Šaloma.) Kaj deti hočem:
Svita se — kje? (Pokaže na srcé.) V srci tem!

Lady.

Ljúbav, deš?

Nancy.

Brž se priklati
Z lokom, strelo Lej krilati!

Dvospev.

Nancy.

Od gospodov žlahtnih zbora,
Ki kraljičin dvor krasé,
Nič menj sebe nego dvora,
Pač kdo srečen je zasé
Milo to dobil srcé;
Kaj častitati se mora?

Lady.

Prazen up! Nič mi ne godi
Pusto ljubezničenje;
Srcu mojemu ne sodi
Prazno govoričenje!

Nancy.

Vam bogastva je obilo,
Čast in milost diči vas.

Lady.

In skoz bager, zlato krilo
Zije trudno dolgi čas!

Lady.

Oh, usoda bedna, huda,
Táko žitje kàj veljàj?
Kar ukrenem, polno studa;
Ali bom vesela kdàj?

Nancy.

Oh, usoda bedna, huda,
Táko žitje kàj veljàj?
Ako ne ukrenem čuda,
Zvene cvetka zdaj in zdaj!

Nancy.

Veselice, plesi, boji,
Kjer vaš prapor zmaga vse,
Vihrajoč v lepoti svoji,
Ko junak ponosno zrè
In poglèd iskren prejmè,
To vas, lady, upokôji!

Lady.

Česar včeraj sem že lela,
Danes že ne maram več;

Kar za blágost kdàj imela,
 Več ni nego sèn bežeč!
 Vsi pokloni, milost dvorna,
 Vse oprave, vse častí,
 Drugim to je radost vzorna,
 Meni pa do vsega ni!

Lady. Nancy.

Oh, usoda bedna, huda i. t. d.

Nancy.

Oh, to zlò je res, za Bóga!
 Da vas mine srčna toga;
 Kakor pravim, brez odloga
 Kje zaljúbite se v kóga!

Štev. 3. Scena in trospev.

Prvi služabnik.

Milost, Tristan Miklefort!

Drugi služabnik.

Parlamenta žlahtni lord.

Tretji služabnik.

Vodja pažev, kónj maršal je.

Lady. Nancy.

In še dalje in še dalje!

Sir Tristan.

Lepa lady in sestrana,
Dama Veličanstva Njé,
Če mi prilika je dana —

Lady.

Dalje lord, mudí se že.

Tristan.

Rad bi vprašal —

Lady.

Kar vas želja!

Tristan.

Ali spali ste sladkó;
Če ta dan bo dan veselja?

Lady.

Ti povej mu.

Nancy.

No, takó!

Tristan.

Kar vam prija: dôkaj poslov
Za veselje nudim vam;
Boj kokošij, ježo oslov —

Nancy.

Mylord ste pač tudi tam?

Tristan (nežno).

Izprehodek?

Lady.

Ni kàj zame!

Tristan.

Konjska dirka —

Lady.

Oh, že vem:

Lahki ste, nihčè ne vzame

Vam darila v diru tem!

Tristan.

Ha, smehljá se; v kakšni sreči

Plove duh moj do nebes!

Da srcé se to omeči,

Treba je razuma res!

Lady. Nancy.

Ha, bedak je to največi!

Kolike norosti zmes;

Ljubav hoče s tem doseči,

Misli, da ga ljubim (ljubi) res.

Tristan.

Karusélj?

Lady.

Sir, brž pahálo!

Tristan.

Vodna pot?

Lady.

Sir, moj flakon!

Tristan (upehan).

Oh!

Nancy.

Ljubáv se manjša malo!

Tristan.

Ples?

Lady.

Hladán je paviljon!
Okno hitro mi zaprite!

Tristan.

Gonja?

Lady.

Oh, kàr vsa gorim!
Zrak! — Odprite . . .

Tristan.

Kaj?

Lady.

Hitite!

Nancy.

Lord vihrá, da kàr strmim!

Zbor dekel (za pozoriščem).

Brez skrbí,
Mlada kri,
Brž na pot,
Tu in tod!
Čvrsto zdaj
Spejmo v kraj,

Kjer je dan
 Stan mirán!
 Kar nas je,
 Bodro vse
 Hodimo pojoč naprej;
 Jasno v zrak
 Spev krepák
 Zvêni nam po stezi tej!

Lady.

Kaj je to?

Nancy.

Lepó odmeva!

Tristan.

Kaj? To? Kmetsko je samó!

Lady.

Srečen, kdor takó prepeva!

Tristan.

Ljudstvo bodi srečno to?

Nancy.

Že umejem! V sejem družba
 Gré richmondski, če se nudi
 Deklam morda tamkaj služba,
 Boljša ali slabša tudi.
 Zvežnje nosijo s seboj,
 Na klobukih pisan cvet;

Ples najprej imajo svoj,
Potlej gredo delat spet.

Tristan.

Glupa reč!

Nancy.

Prastara šega!

Lady.

Oh, ta zbor vesel je res!
Rada zrla sredi njega
Nepoznana bi njih ples.

Tristan.

Zgolj brezumnost!

Lady.

Lepa hvala!
Zdaj pa grem nalašč med njé,
Ker se zdí vam glupa šala.

Tristan.

Milost vaša zapové?

Lady.

Nancy! Kmetsko daj opravo,
Nedrec z zadnje maskerade!

Tristan.

Kaj? Vi hočete v nižavo?

Lady.

To častí mi ne ukrade.
Tja na rádostni galop,
Marta, Nancy in (smehoma) sir Bob!

Tristan.

Kdo je Bob?

Lady. Nancy.

Vi, drug nihčè!

Tristan.

Níkdar ne! Jaz že ne!

Lady.

Ne?

Tristan, to je ljúbav zvesta?

Tristan.

Oh!

Lady.

Prosite! No, da znate:

(Koketno mu podá šopek.)

Bob, prijatelj, to je zate,
Zdaj pa, ljuba Nancy, gresta,
Na okorni kmetski ples.

Tristan.

Níkdar tega ne bom storil.

Lady.

Bob, na skok! Kaj bi govoril!
Kar češ biti, bodi res.

Nancy (pleše pred njim).

Naglo, močno,
Hrupno, skočno,
Gor in dol, roké ob bok. —
Topotaje,
S tal skakaje
Kakor konj, ki gré na skok.

Tristan (poskuša).

Ne, jaz nočem —

Lady (strogo).

Jaz pa hočem!

Tristan.

Níkdar ne!

Nancy.

Kàr dalje še!

Tristan.

Tak gospod!

Nancy.

Zdaj ples je tod,
Vaja le premaga vse.

Vsi trije.

Naglo, močno i. t. d.

Lady.

No, že bode.

Nancy.

Brez nezgode.

Tristan.

Bog nebes,
Končaj se ples!

Lady.

Ne premodno!

Nancy.

Bolj prirodno!

Tristan.

Težka je priroda res!

Vsi trije.

Naglo, močno i. t. d.

Štev. 4. Zbor zakupnikov in zakupnic.

Semenj.

Dekle vrle tam,
Le k nam, le k nam!
Trg prost je vam.

Zdaj je prišel čas,
 Vsak izmed nas
 Že čaka vas,
 Hitro, zala ve dekleta,
 Da zvemò, kakó in kaj;
 Sejem bo, kot mnoga leta
 Že zahteva običaj. —
 Top, vse dognano,
 Če je znano,
 Da ste pridne, zveste;
 Top, kdor vas vzame,
 Vas najame,
 Da ž njim précej greste.
 Dekle vrle tam,
 Le k nam i. t. d.

Nekateri.

So že todi!

Drugi.

So že todi!

Vsi.

To nam godi!

Zbor dekel.

Brez skrbí,
 Mlada kri,
 Brž na pot,
 Tu in tod!
 Čvrsto zdaj
 Šle smo v kraj,

Kjer je dan
 Stan mirán.
 Kar nas je,
 Bodro vse
 Šle smo pevajoč naprej;
 Jasno v zrak
 Spev krepák
 Zvênel je po stezi tej.
 Kdor kot mé
 Rad roké
 Za opravek vsak imá,
 Ta z lahkó
 Gré nogó,
 Če veljá, na kraj svetá.
 Če ne tod,
 Pa nas čaka
 Kje drugod
 Stan mirán.
 Službo že dobode vsaka,
 Ako dela noč in dan.

Štev. 5. Dvospev.

Plunkett.

To blebeče in klepeče,
 To čebljá in vika vmes!
 Dà, če v službi ni jim sreče,
 Usta niso kriva res.

No, dej, brate! Prav gotovo
Že izbral si deklo novo?

Lyonel.

Oh, čemú?

Plumkett.

Čemú? Da dela
Na kmetiji, ki v zakup
Družno sva oba jo vzela,
Kot je materin bil up.

Lyonel.

Blažen ji spomin med nama!

Plumkett.

Bila je kot malo žen:
Vse je postorila sama,
Najin prid bil nje namen.
Ti, rejenček, si užival,
Nje ljubezen zbok vrlin;
Z leskovko sem jaz dobival —
No, saj bil sem rodni sin!

Lyonel.

Dobri bratec!

Plumkett.

Kaj dobrota?
Kdo pa bi imel te rad?
Hodil svoja sam bi pota;
Pa da ne bi bil tvoj brat?

Lyonel.

Dà, od rane moje dôbe
 Bili v moj ste blagoslov ;
 Čuval bede me in zlôbe
 Gostoljubni vaš je krov.
 V kočo tvojega očeta
 Oče moj dospel pregnan ;
 Živel ondu mnoga leta
 In umrl pri vas neznan

Plumkett.

Níkdar níhče ni nam pravil,
 Kdo je bil, odkod domá ;
 Za spomin je le ostavil
 Tebi, sinu, prstan tá :
 » Če nevarnost bi grozila,
 Ž njim h kraljici pojdi kdaj ;
 Verno bode te branila,
 A le v stiski ga ji daj ! «

Lyonel.

» Ker, dokler v ponižnem kraji
 Zadovoljen sam živiš,
 Ne hrepêni po sijaji,
 V njem blaginje ne dobiš ! «

Oba.

Posvečena njega želja,
 Za bogastvo nisem vnet (ni zavzet) ;
 Dosti srčnega veselja
 Nudi mi (mu) ta selski svet.

Štev. 6. Finale.

Zakupniki.

Semènj pričnè! Zapel je zvon!

Drugi.

Sodnik bo pazil na zakon.

Še drugi.

Le k nam, kar vas je dekel kàj!

*Sodnik.*Prostor se gosposki daj!
Le ne vsi na jeden kraj!*Zbor.*

Prostor se gosposki daj!

*Zbor.*Čujte, kaj zakon velí! —
Govor vmes dovoljen ni!*Zbor.*

Govor vmes dovoljen ni!

Sodnik.»Ana, Mi po volji božji« —
— Tepci, dol klobuke z glav!
Vljudnost zakon je najstrožji!
»V zmislu richmondskih postav
Vaša privilegia
Sigillata regia

Potrjujemo: Če javno
 Dekla sklene službo s kom,
 V letu dnij samó postavno
 Smé njegov pustiti dom;
 Zakon kaznil bi prevaro,
 Če je že prejela aro!« —
 Veste li?

Zbor.

Že davno!

Sodnik.

Prav!

Sèm, dekleta, vsem pozdrav!
 Dej, kaj znaš ti, Molly Pitt?

Prva dekla.

Znam šivati,
 Znam sejati,
 Nit sukati,
 Tkati, prati,
 Znam kositi
 In mlatiti,
 Pridna biti
 Dan in noč!

Sodnik.

Tri gvineje! — Kdo jo vzame?

Zakupnik.

No, pa bodi! Ta je zame.

Sodnik.

Dej, kaj znaš ti, Polly Smitt?

Druga dekla.

Jaz znam plesti,
Tudi vezti,
Plesti, mlesti,
Vse prinesti;
Piške pražim,
Krila snažim,
Deco stražim
Na vso moč!

Sodnik.

Pet gvinej! Kdo jo najame?

Zakupnica.

Bodisi! Jaz! Ta bo zame!

Sodnik.

In kaj ume Betty Witt?

Tretja dekla.

Jaz znam žeti,
Tudi pleti,
Vreti, mleti;
Kite pletem,
Testo gnetem,
Likam, žmikam,
Kuham, puham,
Vse gredoč.

Sodnik.

Kitty Bell in Liddy Well in Nelly Box in
Sally Fox!

Prva dekla.

Jaz otroke zibljem, češem, branim, nosim.

Druga dekla.

Jaz golobom, racam, goskam zrna trosim.

Tretja dekla.

Jaz bi rada, da me kod
V službo vzame star gospod
Ali tudi vdovec star;
K njemu šla bi služiti kàr!

Vse štiri.

Jaz znam tkati,
Postiljati,
Jaz orati,
Jaz kopati,
V hiši, v hlevi,
Davi, drevi
In podnevi
Pozno v noč!

Sodnik.

Dovolj, velim!
Saj oglušim!

Vse dekle.

Znam šivati,
Znam sejati i. t. d.

Vsi zakupniki.

Prav, dekleta!
Ta obeta,
Da zná prati,
Ona tkati,
Ta kositi,
Ta mlatiti,
Skrbna biti
Dan in noč.

Zakupniki.

Top, dobro, pa veljaj!
Top, vsak še aro daj!

Dekle.

Top, dobro, pa veljaj!
Top, are dajte kaj!

Lady.

Dalje, Bob, kdo bi vas vlekel?

Nancy.

Bob, sodrug, kaj tak obraz?

Tristan.

Bob! O fej! Ko bi utekel —
Oh, ubogo jagnje jaz!

Lady. Nancy.

Vse se kaže v luči zorni,
Kakšna dika, kolik kras!

Tristan.

Vodja pažev jaz pridvorni —
Groza — plakal bi na glas!

Plumkett.

Strela! Kaj okó mi gleda?

Lyonel.

Nežni sta, lepí obé!

Plumkett.

Kàr prenežni za goveda —

Lyonel.

A za dom! —

Plumkett.

Za dom pa žé!

Tristan.

Kaj zijajo ti bedaki?
Idimo!

Lady. Nancy.

Čemú drugam?

Tristan.

Rad ne bil bi v družbi taki —
Proč!

Lady. Nancy.

Ne!

Lady.

Kakor pravim: K vam
V službo nečem, to ostane!

Tristan.

Gluposti! Molčite žé!

Nancy.

Kaj besede te neslane?
Bob, zakupnik, ko ne gré!

Lady.

Res, če nečem službe té?

Plumkett.

Če ne mara službe té?

Lyonel.

Če pa neče službe té!

Plumkett.

Saj deklet je dosti tam.
He! Ve tamkaj, bliže k nam!
Tu zakupnik, plača vzorno!

Tristan.

Ta sramota!

Lady. Nancy.

Oh, izbornó!

Dekle.

Znam šivati,
Znam sejati i. t. d.

Tristan.

To je gnusno,
Brezukusno!
Kaj bi rekel?
Kam bi stekel
Od teh dekel?
Da se šali,
To me žali —
Brž odtod!

Lyonel. Plumkett.

Zná šivati,
Zná sejati i. t. d.

Lady. Nancy.

Evo šuma!
To je gluma!
Vse to vedno
Več je vredno.
Vse vanj zije,
Vika, vpije;
Hitro skrije
Sam se kod!

Čveterospev.

Lady.

Glej no, vsi zró naju družbo!

Nancy.

Kaže se, da všeč sva jim.

Plumkett.

Kaj, če jedno vzamem v službo?

Lyonel.

Jaz bi del, obeh želim.

Lady.

Glej, če ta se naji loti,
Dej, kakó govoril bi?

Nancy.

Dosti jasno!

Plumkett.

Kaj te moti!

Stopi k nji.

Lyonel.

Ne dá se mi.

Plumkett.

Siromak! Od mene zvésta,
Kdo sem — hm . . .

Nancy.

I ta je glup!

Pa odtod!

Lady.

Dà, précej z mesta!

Lyonel.

Bratec, gresta!

Plumkett.

Oj, ti strup! Hm, hm!

Lyonel.

Hm, hm!

Lady. Nancy.

No, pa res, hvaliti šalo
Morava na glas obé;
Takah je plašljivcev malo,
Najin sklep je igra le.

Lyonel. Plumkett.

Oj, pa res, deklè je zalo,
Najsi druge so lepé;
Takah je mladenek malo,
Dekla bode to zamé!

Plumkett.

Ej, le srčno! — Kam pa gresta?
Kàr udarita! Če le
Kàj o gospodinjstvu vesta,
Rada vzameva obé.

Lyonel.

Rada pač.

Lady. Nancy.

Kaj, dekli biti?

Hahaha!

Lyonel.

Kaj, smeh?

Plumkett.

Lepó

Smehoma je kruh služiti,
Če le pridno dela kdo.

Lady. Nancy.

Dela?

Plumkett.

Ti gosí boš pasla,
Čedila boš hleve vse;
Skrb te bo za dôkaj masla,
Z brano, s koso —

Lyonel.

Kaj pa še!

Šibka je, nji treba mira,
Pa naj v hiši —

Plumkett.

Grah izbira!

Kron na leto pol stotine,
Malo pač je takih plač;
Ob nedeljah vrč starine,
O Božiči pa kolač!

Lady. Nancy.

Dà, kdo res naj se upira?

Lyonel. Plumkett.

Top?

Lady. Nancy.

Dà, top!

Lyonel. Plumkett.

Še are kàj!

Pojdita kàr z nama zdaj!

Lady. Nancy.

No, pa res, hvaliti šalo
Morava na glas obé;
Jezen mylord bo nemalo,
Nama pa to nič ne dé.

Lyonel. Plumkett.

No, pa res, dekle je zalo,
Najsi druge so lepé,
Takah je mladenek malo,
Dekla bode to zamé.

Tristan (zboru).

Tu! No, evo odkupnine,
A sedaj že mir naj bo! —
Oh, kaj vidim! Strah me zvine —
Proč odtod!

Plumkett.

Kdo pa je to?

Lady. Nancy.

Dà, dovolj! (Hočeta oditi.)

Plumkett. Lyonel.

Oho, seveda!

Plumkett.

Aro dal sem.

Tristan.

No, to dem,
Znajte —

Lady.

Mir! Če kdaj beseda
Príšla bi na dvor o tem —

Nancy.

Mir, sicèr ji čast je vzeta,
Ako zvesta kàj ta kmeta.

Tristan.

Brzo!

Lady. Nancy.

Brž odtod! (Hočeta oditi.)

Plumkett. Lyonel.

Kakó li!
Dekli sta za leto dnij;
Reči naj sodnik izvoli,
Ali kup veljaven ni.

Sodnik.

Če je dekla aro vzela,
Pa ne more več iz dela!

Lady. Nancy. Tristan.

No, to dem!

Vsi.

Če je dekla aro vzela,
Pa ne more več iz dela!

Plumkett. Lyonel. Sodnik. Zbor.

Nì rešitve
Nì branitve
Ne doseže,
Kdor se zveže;
Služba čaka
Vaji taka:
Vse zaman
Leto dan!

Lady. Nancy. Tristan.

Ni rešitve,
Ni branitve!
Kaj storiti,
Kam uiti?
Kaj, če zvé
Vse to se kjé?
Zasmeh glasán
Bo noč in dan!

Zbor.

Top, dobro, pa veljaj!
Top, služiti, da bo kaj!
Top, kdor nas zmoti kdaj,
Top, ta dobode kaj!
Dékle, kdor ni zvest,
Kaj hitro v pest
Dobí ga vest,
Da ne vé ni sam,
Kakó in kam;
Sram ga je, sram! —

Zavesa pade.

Drugo dejanje.

Stanovanje obeh zakupnikov.

Štev. 7. Entre-act in čveterospevec.

Lyonel. Plumkett.

Le bliže sèm, dekleti!
Dospeli smo na kraj.

Lady. Nancy.

Gorjé, zdaj sva ujeti,
In kdo li vé, do kdaj!

Lyonel. Plumkett.

Tu bodeta ostali,
Počijta si ondot.

Lady. Nancy.

Bridák je konec šali —
Da mogli bi na pot!

Lyonel. Plumkett.

Za dné obé
Pričneta delo žé.

Lady. Nancy.

Gorjé, gorjé,
Kaj se zgodí za dné!

Lyonel. Plumkett.

Plačilo dobro vaji
Za delo čaka tod.

Lady. Nancy.

Kdo čuval bode naji
Pretečih tu nezgod?

Štev. 8. Prêdni čveterospev.

Plumkett.

Dekli, ondu je stanica!

Lady. Nancy.

Lahko noč!

Plumkett.

Ohó, kaj še!
Prej mi pestorita vse!

Lady. Nancy.

Kdaj končá se ta krivica?

Lyonel.

Spat naj gresta, trudni s pota.

Plumkett.

Kaj bi ji mehkužil žé!

Nancy.

Hudo se kaznuje zmeta!

Plumkett.

Vsaka še povej imé!

Lady. Nancy.

Jaz?

Lyonel.

No, kaj pa!

Plumkett.

Kar ukažem

Lady.

Jaz sem Marta.

Lyonel (nežno).

Marta?

Lady.

Dà.

Plumkett.

No, in ti?

Nancy.

Kaj brž se zlažem?

Plumkett.

Ali bo kàj?

Nancy.

Julija!

Plumkett.

Julija? To prija nama!
Julija! Na to kàj dam!
Julija, ponosna dama,
Ta-le plašč mi vzemi z ram!

Nancy.

Pa ga vi.

Plumkett.

Ha, to je krasno!

Lyonel.

Le pohlevno, le počasno!
Kakor jaz dej rahlo vse:
Marta, vzemi, prosim te!

Plumkett.

{ Kaj neki bi povedal?
Ne vem, kakó in kaj;
Saj níkdo še ugledal
Ni take dekle kdaj!

Lyonel.

{ Ne vem, kaj bi povedal,
Ne vem, kakó in kaj;

Saj niko še ugledal
Ni take dekle kdaj!

Lady.

Ne vé, kaj bi povedal;
Ne vé, kakó in kaj.
Kar me je tod ugledal —
Mordà kesá se zdaj?

Nancy.

Ne vé, kaj bi povedal,
Ne vé, kakó in kaj;
Kdo bi brezupno gledal?
Vse dobro pojde zdaj.

Plumkett.

No le hitro, nič brez dela!
Po kolovrat!

Lady. Nancy.

Presti? Ha!

Lyonel.

No, seveda.

Plumkett.

Kàj mordà
Za klepèt sva vaji vzela?

Lady (smehoma).

Haha, presti!

Nancy.

Haha, presti!

Plumkett (posnemaje).

Haha, presti! Ej, sévé!
Kàj sta res za nič obé,
Mezdo hčeta pa odnesti?
(Osorno.)
Sèm kolovrat!

Lady. Nancy.

Dà, že čujem!

Lyonel.

Kakšen si, da ji je strah!

Plumkett.

Mir! Predita, to velujem!

Lady.

Grozno!

Nancy.

Grozno!

Lyonel.

Kaj?

Plumkett (osupel).

No? Ah! (Osorno.)

Sesti!

Lady. Nancy (obe prestrašeni).

Précej!

Plumkett.

Poženita —

Drdrdr!

Lady. Nancy.

To se ne dá!

*Plumkett.*Nitko drobno potegnita,
Drobno pač!*Lady. Nancy.*

Dà, kdor to zná!

Lyonel. Plumkett.

Tôči!

Lady. Nancy.

Neče!

Lyonel. Plumkett.

Brž!

Lady. Nancy.

Ne teče!

Lyonel Plumkett.

Gôni!

Lady. Nancy.

Bodi!

Lyonel. Plumkett.

Le še!

Lady. Nancy.

Ne!

Lyonel. Plumkett.

Kaj?

Lady. Nancy.

Ne morem!

Lyonel. Plumkett.

Ve prismođi!

Lady. Nancy.

Dajte vi!

Plumkett (sede h kolovratu).

Takó gré vse!

Lyonel. Plumkett.

Pridno vselej, dèkle, prèdi,
Da koló na glas brní;
Táko lepo nit narèdi,
Da nikoder boljše ni!

Lady. Nancy.

Oj, prekrasno, Herkul prede,
Da koló na glas brní;
Smešno je, kakó se vede,
Šale nikdar boljše ni!

Lyonel. Plumkett.

Zdaj imata!

Lady. Nancy.

Dà, dà, dà!

Lyonel. Plumkett.

Pa li znata?

Lady. Nancy.

Hahaha!

Vsi (smehoma).

Hahaha!

Štev. 9. Dvospev.

Lady.

Nancy! Julija! Ostani!
Kaj? Tu sámo pušča me?

Lyonel.

Kàj ostati strah ti brani?
Marta, dej!

Lady.

Kaj, strah? Oh, ne! —

Zvesto zrè okó mu jasno,
Z mano je lepó ravnal;
Vender zdí se mi opasno,
Da bi z mano sam ostal!

Lyonel.

Zvesto gledam dèkle krasno,
Ž njo pošteno bom ravnal;

A srcé mi bje glasno,
 Ker sem tukaj ž njo ostal!
 Nje ne bom nikdár preganjal,
 Strog ne bom nikdár gospod;
 Dà, rad bom se tebi klanjal —

Lady.

Oh, pustila me je tod!

Lyonel.

Marta! Nekaj bi povedal:
 Ko sem prvič ti v oči
 Jasne danes ti pogledal —

Lady.

In nazaj je tudi ni!

Lyonel.

Marta, Marta!

Lady.

Zdaj se vname!

Lyonel.

Vrl, pošten sem bil vsak čas.

Lady.

Dà, vi ste predobri zame,
 A za nič sem dekla jaz!

Lyonel.

Ti za nič?

Lady.

'To prija meni :
Peti, stati brez skrbí —
'Taka dekla se izženi —

Lyonel.

Kaj bi storil, da te ni!

Lady.

Vi?

Lyonel.

Pri naju boš brez dela,
Zate posel ni težák ;
Jasno nama bodeš pela,
V delo zvêni spev sladák. —
Daj, zapoj mi!

Lady.

Srčna nésem.

Lyonel.

Tak napevček za srcé.

Lady.

Nečem —

Lyonel.

Šopek tvoj za pesem,
Deklica!

Lady.

Nehájte žé!

Lyonel.

Jaz pa čem!

Lady.

Takó?

Lyonel.

Ne, prosim!

Lady.

No, čemú besede trosim!

Štev. 9 *bis.* Pesem.

Zadnja roža, kaj cvêteš v samoti le-tej?
 Odcvetele sestrice že davno so poprej.
 Ni več cveta, da dihal vonjavo bi v zrak,
 Ni več lista, da gibal bi dih ga bridák.

Kaj li cveteš, ko prazen, samoten je vrt?
 Skoro s sestrami združi i tebe smrt!
 S stebila utrgam te, roža, zató,
 Počivaj mi na srci, z mano v grobu nató!

Lyonel.

Počivaj i. t. d.

Lady.

Kaj?

Lyonel.

Naj ti odkrijem,
 Kar pred mojimi očmi

S čarobnim se dviga sijem,
Da kàr v dušo mi žari!

Marta —

Lady.

Dosti!

Lyonel.

Kar globoko

Zrl sem nate —

Lady.

Proč!

Lyonel.

Nikar!

Marta, daj mi k zvezi roko,
Pojdi z mano pred oltar!

Lady.

Bog nebeški!

Lyonel.

Glej, pred tabo . . .

Lady.

Pokoj! Oh, nikar na tlà!
Vi klečite — to ni slabo,
Smešno je — hahahaha!

Lyonel.

Dvignil s tal te bodem k sebi,
Svoj pozabil bodem stan.

Lady.

Mene dvignil? Kóga ne bi
Vzmogel smeh ob tem glasán!

Lyonel.

Z ljubeznijo se šali,
In bol ji je v posmeh;
Radóst ob moji žali
Iskrí se ji v očéh.
Del sem, da tukaj z mano
Prebivala bi vkup;
Kdo mi zaceli rano?
Oj, z Bogom, zlati up!

Lady.

Kakó me v srce žali
Obup v njega očéh;
Zločest je, kdor se šali
Iz vernih čustev teh.
Kakó želí, da z mano
Ondot bi živel vkup —
Da mi odtod je dano!
Sicèr ga strè obup!

Štev. 10. Notturmo.

Plumkett.

Le počakaj, ti pokora!
V kuhinjski se skrije kot;

In ko ondu se je skrila,
 Vrč in lonec je razbila! —
 Kaj se te iskati mora,
 Ko ti biti je ondot?

Nancy.

Précej mir, sicèr ni čuda,
 Če mi kri na moč zavrè!

Plumkett.

Grom in strela! Ta je huda,
 Všeč mi res je to deklè!

Nancy.

Marta!

Plumkett.

No, kaj to pomeni?
 Kaj stojita? Čas je zlat;
 Jezen sem, če kdo se leni!
 Brž odtod! Počivat, spat!

Vsi.

Polunoč!

Lyonel.

{ Dobro spì! Da bi skesala
 Šale svoje se na moč!
 Daj, da v srci bi ti vstala
 Ljubav zame — lahko noč!

Plumkett.

{ No, le spì! Da bi skesala
 Trme svoje se na moč!

Kaj li dela bi se bala?
Reč prebita, lahko noč!

Lady.

Da bi se takó kesala
Nepremisleka na moč?
Tukaj žali njega šala,
Ondu šego . . . Lahko noč!

Nancy.

Bridko se maščuje šala,
Kes obhaja me na moč;
Rada, rada bi dejala:
Dom zakupni, lahko noč!

Štev. 11.

Lady.

Nancy!

Nancy.

Lady!

Lady.

Kaj storiva?

Nancy.

Dà, le dejte!

Lady.

Ti povej!

Nancy.

Noč — spremnika ne dobiva . . .

Lady.

In zaprti v sobi tej!

Nancy.

Bila je nesreča sama.

Lady.

Trnje zgolj, nikoder rož.

Nancy.

Sreča, da sta dobra z nama.

Lady.

Blag mladič je —

Nancy.

Vrl je mož!

Lady.

Če kneginja zvé o tem —

Nancy.

Grozno bo, takó povem!

Lady.

Oh!

Nancy.

Dà, oh!

Lady.

Povej, kaj bo?

Obe.

Bog nebeški!

Lady.

Kaj je to?

Nancy.

Vid in sluh zapušča me!

Tristan.

Lady!

Lady.

Tristan!

Nancy.

Oh, lord je!

Lady.

Kričal bode brez prestanka —
Prav, naj le!

Tristan.

Ha, grom in strup!

Lady, lady in sestranka,
Častna dama . . .

Nancy.

Mirno! Hrup

Lahko kóga v spanji zmoti.

Lady.

Proč!

Tristan.

Da kdo nas ne zaloti,
Petdeset stopinj odtod
Voz nas čaka.

Lady.

Brž na pot!

Trospevec.

Vsi trije.

Iz te hiše vsakdo hiti,
Nič ne smemo se muditi;
Věš, věš, věš, gremò nocoj —
Dom { pokojni, Bog s teboj! (Odidejo.)
 { beraški,

Plumkett.

No, le spat, sicèr ni môči
Vstati vama koj za dné — —
Voz ropoče? Hrup ponôči?
Ha, to okno! Sèm, ljudjé!

Lyonel.

Dej, kaj vpiješ?

Plumkett.

Primi, primi!
Stoj, dekleti — proč, nikjer!

Lyonel.

Kaj, ušli? In ona ž njimi?

Plumkett.

To je, če ni človek zver!

Lyonel.

Brž za njo! Po meni bode!

Plumkett.

No, po meni baš ne bo,
Vender bi ne bilo škode,
Ako v pest dobodem njo. —
Hej, lenuhi, semkaj, leni!

Nekateri hlapci.

Kaj zvonjenje to pomeni?

Plumkett.

Dekli sèm po vsaki ceni,
Jeden sterling dam za nji.

Nekateri hlapci.

Jeden sterling dá za nji!

Plumkett.

Hej, lenuhi, semkaj, leni!

Drugi hlapci.

Kaj zvonjenje to pomeni?

Plumkett.

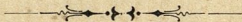
Dekli sèm po vsaki ceni!
Dva sterlinga ta dobí,

Kdor ubežnici zaseže,
 Semkaj ji prižene v hram.
 Ko bo tu, pa se priveže,
 Sámó, da jo že imam!

Zbor hlapcev.

Kdor ubežnici zaseže,
 Semkaj ji priženi v hram!
 Tak zaslužek, in brez teže —
 Le za njima, kdor vé, kam!

Zavesa pade.

Tretje dejanje.

Gozdna krajina.

Štev. 12. Entre-act in napitnica.

Plunkett.

Vi, ki ste zbrani,
Kdo mi naznani,
Kaj krajem tem
In nam ljudém
Delí močí? He?
To lek je starcev in otrok,
To portskega je piva sok,
John Bulla to v meglàh krepí,
Kjerkoli bije se s pestmí!
Na zdravje hmelju,
Bog žívi slad!
V obeh izginja
Nam skrb in jad! —

Kàj tudi z mano
 Vam vsem je znano,
 Kaj tu in tam
 Izvablja nam
 Usmev in spev? He?
 To je rjavina v čaši tej,
 Ta nas podžiga prej in slej;
 Nji v čast dvignimo glas,
 To pivo je, to daje bas;
 Na zdravje i. t. d.

Štev. 13. Zbor.

Zbor.

Čujte vabne lovske klice!

Plumkett.

Dà, to res je glas rogov!
 Zdaj kraljica gré na lov;
 V gozd jo spremljajo družice.

Zbor.

Brž! Zvené rogovi živo!

Plumkett.

No, naj le, prej plačam pivo.

Zbor lovsk.

Znan i nam
 Je tu ženàm

Klic: Sasa, husa, tralala!
 Zgodaj lovu že
 Smo vešče mé. Halali, halali!
 Lovce same gremo mé loviti;
 Nanje zvit
 Je lov srdit.
 In okó se bliska; ono baš
 Strel je naš,
 Strel ognjevit.
 Zdaj jih gnati
 Na vse pláti,
 Zdaj jim streči
 V vsaki reči,
 Zdaj poditi
 K mreži skriti,
 Kjer zvijača
 Lov nam plača —
 To je naš najljubši lov,
 Všeč je ženam čar njegov!

Štev. 14. Pesem.

Nancy.

Lovki vse
 Zviti vspè,
 Ko s pogledi meri;
 Sto ostíj
 Iz očíj
 Šviga lovski hčeri.

Brez mirú
Do sledú
Strast jo lovska tira;
Tam preží,
Ustrelí,
In divjad umira.
Amor sam, otrok vesel,
S sabo vzel
Njen je strel.

Zlata ost
Je bridkost
Dala srcu milo;
Boli tej
Prej kot prej
Lek podá mazilo.
Pógled vnet
Sceli spet
Rane prej zadane;
Kot nekoč
Žitja moč
V srci zopet vstane.
Amor sam, otrok vesel,
S sabo vzel
Slep je strel!

Plunkett.

Hej, divji lov! Če v dar
Takšen bi ujel si par!

Nancy.

Kje pač lady mi ostaja? —
 Oh, nič nje ne veselí,
 In prijateljem uhaja,
 Kar uzrla v tisti šali
 Njega je . . . Hej, mož vi, ali
 Veste, kje — moj Bog!

Plumkett.

Ha, glej!

Julija v opravi tej!

Nancy.

Dragi mój!

Plumkett.

Kaj še! To nésem!
 Čuj, to bode čedna pesem,
 Kadar te sodnik obsodi.

Nancy.

Blazni ste!

Plumkett.

Kàr mirna bodi!
 Z mano pojdeš!

Nancy.

Semkaj vse!

Plumkett.

Váruj se!

Nancy.

Predrznež, stoj!
Izprožite nanj takoj!
Plen je on! Lov se pričnè!

Zbor.

Nanj! Osveta!
Hitro, četa,
Kàr nanj na lov
Za greh njegov!
Njega vjeti
In podreti
Je naš namen —
Le nanj! Na plen!

Plumkett.

Čudo, čudo!
To je hudo!
Glej, kakó se kopje bliska!
Strele božje!
Njih orožje
V moj život se že potiska!
Lov je tak prebita reč,
Pa ostani, komur všeč! (Pobegne. Vsi odidejo.)

Lyonel.

»Od stebila utrgam te, roža, zató,
Počivaj mi na srci, v grobu nató!« — —
Kje bil sem? Oh, pri nji! Podobe nje vsekdár

Pred mano se blestí vabeči, jasni žar;
 Vso dušo polni mi, morí me in krepčá,
 V odprt me tira grob in dviga do nebé.

Štev. 15. Arija.

Oh, lepó
 Zrlo njó
 Moje srečno je okó!
 Nje očíj
 Jasni síj
 Gledal bom do konca dnij.
 Kakor mrak
 Jad bridák
 Dni bodoče mi je kril,
 A sedaj
 Sreče raj
 Pred menoj se je razvil!
 Oh, končan
 Ta je san,
 V raj pogledal sem zaman.
 V temno noč
 Kot nekoč
 Ljuta me zagrinja moč. —
 Marta, Marta, kam si zášla?
 Srečo vzela si s seboj!
 Daj mi zopet, kar si našla,
 Ali dèli je z menoj!

Štev. 16. Scena in finale.

Tristan.

Gospá počiva tam. — Zakaj li semkaj ste
Šli od kraljice?

Lady.

Da sem sama tod.

Tristan.

Z menoj?

Lady.

No, dà, i z vami! Jedno je,
Če vi ste, mylord, tu, kàr sama sem povsod.

Tristan.

Ta žalost —

Lady.

Dosti, kaj sledite mi povsodi?

Tristan.

Kaj še: samotni gozd —

Lady.

To hočem. Proč!

Tristan.

Pa bodi!

Lady.

Tukaj v tihem senčnem doli,
Kjer stoji samotni gaj,
Lahko tožim svoje boli,
Tukaj vzdih moj trepetaj.

Vse, kar čutim, bodi jasno:
 Rogam se, in oh, trpim!
 Ljubim ga skrivàj, a glasno
 Šalim se brezdušno ž njim.

Lyonel.

Glas ta znani — ha, kaj vidim,
 Dama tukaj . . .

Lady.

On je! Bog!

Lyonel.

Marta, Marta!

Lady.

Vsa se stidim

In drhtim . . .

Lyonel.

Oh, semkaj v log
 Príšla si — okó je rosno,
 Dà, ti si — Bog sam s teboj!

Lady.

Mirno!

Lyonel.

Kaj li zreš ponosno?
 Spôznal te poglèd je moj!

Lady.

Vaš poglèd? Nikdár!

Lyonel.

Oj, slika

Tvoja mi na vek živí!
 Nič me ta ne vara dika —
 Ti si — čutim, da si ti!

Lady.

Sèn je le!

Lyonel.

Ha, če mi sveti
 Sèn jedino, lep takó,
 Dobro, Marta, pa objeti
 Srečo moram zdaj zató!

Lady.

Proč! Odtod!

Lyonel.

Ne, res le sanjam!
 V sanjah to rokó držim;
 V sladki zmedi se ti klanjam,
 Ni mogoče, da bedim!

Lady.

Ha, predrznik, že predavno
 Slušam govor blazen tak!

Lyonel.

Vse, kar čutim, bodi javno.

Lady.

Pústi me! Na stran, bedak!

Lyonel.

Kaj? Le pazi! Hudo kazen
 Dam ti, saj gospod sem tvoj;
 Če sem prej ti bil prijazen,
 Dekla drzna, zdaj se boj!

Lady.

Tristan, Tristan!

Tristan.

Kaj želite?

Lady.

Pomagajte!

Tristan.

Ha, kdo smé?

Lyonel.

Jaz, dà, jaz! Nič ne branite,
 Dekla je, gospod sem njé.

Tristan.

Ha, ta drznost vse preseza!
 Stoj, da ti pokažem žé,
 Kaj ukrene moja jeza —
 Semkaj k meni, vsi ljudjé!

Lyonel.

Ha, ta drznost vse preseza!
 Vas poznam, sleparji, žé!
 Lopovska je to zaveza.
 Nihče mi ne vzame njé!

Lady.

Ha, ta muka vse preseza,
Kaj li mi trpí srcé!
Smeh, grohot, dovtipi, jeza —
Oh, gorjé mi, oh, gorjé!

Zbor.

Ha, nemir ta vse preseza!
Biti hrupa tu ne smé;
Ljuta bo kraljici jeza,
A potem, bedak, gorjé!

Plunkett.

Dej, kaj je? Kaj se godí?

Lyonel.

V bran mi stoj!

Nancy.

Kaj hrup mi tak?

Lyonel (jo ugleda).

Tudi ta!

Plunkett.

Zopet ta!

Nancy (hití k lady).

Kaj vidim, vi;

Lady?

Lyonel (osupel).

Lady? — Jaz bedak!

Z mano se je le igrala,

Bil sem ji samó v posmeh,
Vse je bilo studna šala —
Kaj trpim v trenutkih teh!

Tristan.

Zvežite tegà bedaka!

Lyonel.

Mene? Kaj?

Plumkett.

Njega? Kaj?

Lady. Nancy.

Oj, grozna stvar!

Lyonel.

A beseda mi je taka:
Príšla je —

Lady.

Moj Bog, nikar!

Nancy.

Nikar!

Lyonel.

K nam kot dekla je prišla,
Glavo mi zmotila zlà!

Vsi.

Kaj?

Lady. Nancy. Zbor.

Haha! Hahahaha!

Lady.

A bolí me ta nesreča
 In sočutje mi budí;
 Milostna mu bodi ječa,
 Blazno je, kar govori.

Vsi.

Blazno!

Lyonel.

O, grehota!

Nancy.

Oh, ubožec!

Plunkett.

Čujte me!

Tristan.

Nič ne govôri!

Štev. 17.

Lyonel.

Bog vam sam oprôsti mili,
 Kar ste mi storili zdaj!
 Z igro gadno ste ubili
 Srce moje vekomaj!
 Sanje moje, zlate nade,
 Vse zakril je mrak temnó;
 V nič življenje mi razpade —
 Hvala, hvala vam zató!

Lady.

Kàj mi Bog pozabi mili,
Kar sem mu storila zdaj?
Srce strla sem po sili,
Zvesto meni vekomaj.

Nancy. Plumkett.

Kàj ji Bog pozabi mili,
Kar mu je storila zdaj?
Srce strla je po sili,
Zvesto nji le vekomaj.

Lady. Nancy. Plumkett.

Njega sanje, zlate nade,
Vse zakril je mrak temný!
V nič življenje mu razpade —

Lady. Drugi.

Oh, gorjé, gorjé zató!

Tristan.

No, zdaj vender vé po sili,
Da napuh ni kdo vé kaj!
Zdaj pač mene se usmili,
Ki jo ljubim vekomaj.
On pa za predrzne nade
V ječi se pokoril bo.
Prav, če kazni tej zapade —
Bil zločin je velik to!

Zbor.

Kaj li tukaj smo prebili?
 Hlapec se kaznuje naj,
 Ki prišel je sèm po sili
 Na zabave naše kraj.
 Ha, prelepe mu nagrade!
 V ječi se pokoril bo;
 Prav, če kazni tej zapade,
 Bil zločin je velik to!

Zbor.

Glasí se klic: H kraljici tjà!

Lyonel.

H kraljici tjà, h kraljici, dà!
 (Plumkettu.)

Daj ji prstan, brate, híti!
 Kot je oče del nekoč:
 Morda me sramí zaščíti
 Nje beseda in pomoč!

Zbor.

Hitro, smelo,
 Vse krdelo!
 Ondu skozi log
 Poje nam rog!
 Vse odmeva,
 Ko nam peva —
 Dol in pa gor
 Híti naš zbor!

Dobre volje
 Tja čez polje,
 Po robovih,
 Grapah, rovih!
 Naj zvenijo
 Klici naši,
 Da se v grmu
 Srna splaši!
 Pesmi glas in glas rogov
 Naj slaví kraljičin lov!

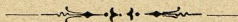
Lyonel.

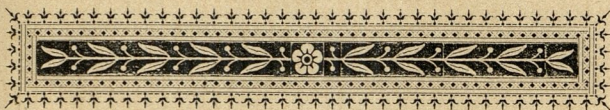
{ Oj, nesreča —
 Meni ječa!
 Kaj me čaka
 Siromaka!

Nancy. Lady. Plumkett.

{ Oj, nesreča —
 Njemu ječa!
 Kaj ga čaka
 Siromaka!

Zavesa pade.

Četrto dejanje.

Stanovanje obeh zakupuikov.

Štev. 18. Entre-act in arija.

Lady (k Nancy).

Prijatelju povej, kaj mi srcé skesano
Izmislilo si je; načrt mu ves povej,
Da mine že gorjé, trpljenje mu neznano,
Da nov mu vstane up po mračni ječi tej.
(Nancy odide.)

Ni dosihdob mu še znano,
Da že rádost mu blestí;
Jaz zacelim njega rano,
Sama jaz, in strah me ni!

Arija.

Da z ljubljencem me spravi
Resničen kes,
Da v moji bo ljubavi
Žil srečen res,

Da ž njim bi se sklenila
 In dan na dan
 Le ž njim udano žila —
 Oj, up krasán!
 Glas ljubezni moj otmè ga,
 Sto vzbudí mu zlatih sanj;
 Oh, kar sem uzrla njega,
 Čutim, žijem zanj, le zanj!
 O Bog moj, tebi hvala,
 Ti si z menoj!
 Zapreka že je pala,
 Moj bode, moj!

Štev. 19.

Nancy.

Lady!

Plumkett.

Mylady!

Lady.

Dragi moj, je Nancy dela vam,
 Kaj sklep je moj?

Plumkett.

Dà, rekla to in to
 In jaz — poslušal sem, ugibal tu in tam,
 Umel je nisem nič — če šala ni samó?

Lady.

In on?

Nancy.

Ob tla strmí in kàr nič se ne gane,
Gluh se mi zdí in slep — kdaj sreča spet mu vstane ?

Lady.

Odidita oba! Jaz sama ga ozdravim!
Z napevom sladkim ga bolesti vse izbavim!

Dvospev.

Lady.

Pomlád je dospela, in rože cvetó,
V zelenji bodočnost žarí se lepó;
Peresca na drevji dih giblje lehák,
Kdor gine, poživlja dišeči ga zrak.

Lyonel.

Ha! Tu — ona!

Lady.

Lyonel!

Lyonel.

Kaj li me varaš, slika z nebes,
Vila lažniva, kaj poješ vabeče?
Glej, izpolnjuje se pesem ti res,
Glej jih, gibljó se vse rože dehteče.

Lady.

Lyonel, čuj me!

Lyonel.

Saj te poznam!
V spono uklepa me glas tvoj laskavi,
Tira v pogubo, sam ne vem, kam,
Dokler se misli ne zmédo v glavi.

Lady.

Milosti prosim!

Lyonel.

Ne prôsi me té,
Ko si v sramoto me ti pehnila!

Lady.

V spravo podajam ti zdaj roké,
Ko sem sramotnih te spon oprostila!
Jaz sem sama s prstanom šlà,
Ki ga oče ti dal je v spomin,
Ki ga tvoj brat je hranil jedin,
Šla h kraljici sama sem tjà.
Lyonel, čuj me! Bil oče blagi
Je grof Derby, nedolžni pregnanec.

Lyonel.

Oh, moj oče!

Lady.

Kraljico je volja
Milosti sinu naklôniti svit —
Vi, grof Derby, sred bojnega polja
Slavno nosite dedni svoj ščit!

Lyonel.

Jaz grof Derby!

Lady.

In roko to,
 Ki blagóst ti bodočo nudi,
 S tvojo naj sklenem sedaj rokó —
 Glej, kesam se in — ljubim te tudi!

Lyonel.

To rokó!

Lady.

Dajèm ti v spravo!

Lyonel.

Te roké, ki me pregnala
 Nekdaj je oholo, jezno,
 Te roké, ki mi poslala
 Spono mrzlo je, železno,
 Ki zdaj vabi, zdaj odganja
 In lokavo mrežo pnè,
 Te roké, ki mir oznanja,
 Te roké — ne maram je!

Lady.

Večni Bog!

Lyonel.

Gorjé, gorjé!

Očij sijal,
 Mi teh je soj;
 Rad zanjo dal

Život bi svoj!
 Bilà moj vzor,
 Moj up iskren,
 Do néba gor
 Poglèd me dvigal njen!

Lady.

Glej mojo bol,
 Glej kes v očeh!
 Minil ohol
 Je moj posmeh!
 Gotovo spet
 Dojdè nazaj
 Nekdanjih let
 Sijaj in slaj!

Lyonel.

Za vselej vzet
 Je up in slaj;
 Nekdanjih let
 Ne bo nazaj!

Lyonel.

Pústi me, nezvesta stvar!

Lady.

Lyonel — nikar, nikar!

Štev. 20.

Nancy.

Mirno, lady!

Plumkett.

Hu, vihravo
 Gré, kot da za njim gorí.
 No, ta íma trdo glavo
 In ohol je bolj kot vi!

Lady.

Ne odbijta mi pomoči,
 Morda le ne bo zaman!
 Nekaj vem še, da napoči
 Blažene blaginje dan. (Odide.)

Dvospev.

Plumkett.

Dà, kaj zdaj?

Nancy.

Dà, kaj zdaj?
 Kdo vé kàj?

Plumkett.

Kdo vé kàj?

Nancy.

To se vidi mi najboljše,
 Ne odbiti njene volje,

Dokler se prevzetnik tá
Svoje trme ne skesá.

Plumkett.

A potem?

Nancy.

Kaj potem?

Plumkett.

Oh, potem — kaj vem!

Nancy.

Kaj vem!

Plumkett.

Oh, zvečer bom sam posedal,
V svečo bom na mizi gledal,
Grozen bode to dolg čas —
Tega ne prebijem jaz!

Nancy.

Sami boste v noč sedeli,
Sami boste v luč strmeli,
Grozno bode to dolg čas —
To resnično ni za vas!
Huda reč!

Plumkett.

Slaba vsaj!

Nancy.

Veste, kaj?

Plumkett.

Kaj, no, kaj?

Nancy.

Je li, ženko treba vzeti,
Novcev, let vam lep je broj!

Plumkett.

No, za to mi ni skrbeti:
Polly vzame me takoj!

Nancy.

Kaj? Za to mu ni skrbeti?
Polly vzame ga takoj? —
Prav takó!

Plumkett.

Kaj bi ž njo?

Nancy.

Kaj bi ne?

Plumkett.

Preglupa je!

Nancy.

Pa vzemite drugo znanko,
Saj je pač dovolj deklet!

Plumkett.

Za sodnikovo vem Anko,
Te pa ne za ves ta svet!

Nancy.

Za sodnikovo vé Anko,
Te pa ne za ves ta svet! —
Pa drugjé . . .

Plumkett.

A kjé, a kjé?

Nancy.

Kaj vem, kjé?

Plumkett.

Sevé, sévé! —
 No, dà! Jedno res že cenim,
 Morda jo povprašal bom,
 Najsi tista, ki jo menim,
 Ni za moj preprosti dom.
 Najsi niti ne zná presti,
 Najsi je nerodna stvar,
 Vedela s seboj odnesti
 Pôkoj moj je za vsekdár.

Nancy.

Ej, visoko res jo cenim
 In takó vam dela bom:
 Najsi tista, ki jo menim,
 Ni za vaš preprosti dom:
 Skoro bode znala presti,
 Več ne bo nerodna stvar;
 Takega možá zavesti,
 To hvaležno je vsekdár!

Plumkett.

Res?

Nancy.

Seveda!

Plumkett.

Oh, pa dejte —

Nancy.

Kaj?

Plumkett.

Ne, vse poslej!
Lyonel je prej — beseda
Dana sveta mi je prej.

Nancy.

Oj!

Plumkett.

Dà, oj!

Nancy.

No, kaj?

Plumkett.

Takoj!

Najprej veže me prijázen,
Da upor mu starem prazen;
To opravi,
Pa sestavim
In izjavim
Govor svoj.

Nancy.

Najprej veže ga prijázen,
Da upor mu stare prazen;
To opravi,
Pa sestavi
In izjavi
Govor svoj.

Štev. 21. Finale.

Semenj.

Zbor.

Spodi lope, krčma zgôri,
 Tukaj stoli, tam šatori,
 Tu notar sedel bo sp̄et,
 Kot je bilo prejšnjih let.
 Tukaj kmetje, tam dekleta,
 Tu sodnik kot prejšnja leta,
 S palico, talarjem spet,
 Kot je bilo prejšnjih let.

Lady.

Je li v redu, to povejte!

Nekateri.

Menda že.

Drugi.

Samí poglejte.

Spodi lope, krčma zgôri i. t. d.

Nancy.

Tam prihaja in naslanja
 Bled se nanj, ki zraven hodi.

Lady.

Strah me bega —

Nancy.

Nič ne sanja,
 Kam li ga zvijača vodi!

Pózor, staro, mlado vse!
Zapel je zvon, semènj priçné!

Zbor dekel.

Znam šivati
In sejati,
Nit sukati,
Tkati, prati,
Znam kositi
In mlatiti,
Pridna biti
Dan in noč.

Zbor zakupnikov in zakupnic.

Prav, dekleta!
Ta obeta,
Da zna tkati,
Nit sukati,
Ta kositi,
Ta mlatiti,
Pridna biti
Dan in noč.

Plumkett.

Ha, le tjà, pri nji ostani,
Reci kàj, nič se ne brani!

Lyonel.

Ha, kaj vidim!

Plumkett.

Dekle mične,
Ta in ta in ta — kaj lične! —
Kaj tvoj posel? Kàr povej!

Lyonel.

Marta, Marta! — Večni Bog!

Lady.

Znam se odreči
Lepoti svéta
In nji uteči
Znam brez trepeta!
Kogàr si vzamem,
Lahkó mu rečem:
Za té samó
Živim zvestó!

Lyonel.

Nebeška slast!

Plumkett.

No, dekletce, kaj znaš ti?

Nancy.

Jaz znam presti,
Tkati, plesti —

Plumkett.

Na vse pláti
Znaš lagati!

Nancy.

In te viti
In slepiti,
Ukleniti
V jarem svoj.

Plumkett.

Top, dèkle! Kup veljàj!

Nancy.

Top, še are vzemi kàj!

Plumkett. Zbor.

Taka ara mi (mu) ne godi —
Brez plačila to ne bodi!

Lady.

Pomlád je dospela, in rože cvetó.

Lyonel.

V zelenji bodočnost žarí se lepó.

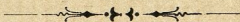
Lady. Lyonel.

Peresca na drevji dih giblje lehák —

Vsi.

Veselo, veselo prepevaj nam vsak! —

Konec.

K K
LYCEAL
BIBLIOTHEK
ZU
LAIBACH